

4) Underændringsforslag af Bonne, Forchhammer, Brasch, Dresing, Müller, S. Andersen, Magius og Thalbitzer til Udvalgets Forslag Nr. 9 til § 5:

Tallet „3“ forandres til „8“.

vedtoges med 38 Stemmer mod 12.

5) Underændringsforslag af Samme til samme Forslag:

Efter Slutningen tilføies:

„Rigeledes betaler Cieren Omkostningerne ved Bekjendtgjørelserne og erstatter 16 $\frac{1}{2}$ daglig for Hundens Røgt.“

vedtoges eenstemmig med 52 Stemmer.

6) Forslag af Udvalget, med de vedtagne Forandringer:

§ 5 udgaaer sidste Punktum, og istedet sættes:

„Enhver, paa hvis Grund en saadan Hund indfinder sig, skal være berettiget til at afslive den, naar 8 Dage ere hengaaede, efterat han, paa den ethvert Sted brugelige Maade, har bekjendtgjort, hvor Hunden opholder sig, samt at det er hans Hensigt at dræbe den, hvis Cieren ikke inden den nævnte Tidsfrist melder sig og erstatter den Skade, som den muligen har forvolbt. Rigeledes betaler Cieren Omkostningerne ved Bekjendtgjørelserne og erstatter 16 $\frac{1}{2}$ daglig for Hundens Røgt.“

vedtoges eenstemmig med 50 Stemmer.

7) Forslag af Udvalget:

En ny § 6 tilføies, saalydende:

„De Hunde, som Lov af 23de Februar 1866 hjemler Deboerne af Færperne Ret til at holde, henhøre ikke under nærværende Lov.“

vedtoges eenstemmig med 49 Stemmer.

Derefter sættes Lovudkastet i dets Heelhed under Forhandling.

12te Februar.

Bonne: Der er en Bestemmelse i nærværende Forslag, som findes i de fleste af vore Love, nemlig, at „Bekjendtgjørelsen finder Sted paa sædvanlig Maade.“ Denne sædvanlige Maade at bekjendtgjøre paa er, som Alle bekjendt, paa Landet ved Kirkestævne. Efterat Tjenesten er forbi, møde Sognefogder, Sogneforstandere, Skolelærere og Skoleforstandere, kort sagt, alle de forskjellige Bestillingsmænd i Communen, og de oplæse saa Bekjendtgjørelser, snart om Eet, snart om et Andet. Efterhaanden som man faaer flere Bestemmelser, faaer man ogsaa Mere at bekjendtgjøre, og nu skal der ogsaa finde Bekjendtgjørelser Sted om, hvor en optagen Hund befinder sig, og at den vil blive dræbt, hvis Ingen melder sig o. s. v. Det forekommer mig, at være en Ustik, for ikke at sige forargeligt, at holde disse Forelæsninger lige udenfor Kirkebøren strax, efterat Menigheden har forladt Kirken. De alvorlige Tanker og Betragtninger, som man skulde hængive sig til, gaae paa denne Maade tabte, og der spørges bagefter mere om, hvad der er bekjendtgjort, end om, hvad der er talt om i Kirken. Derfor tillader jeg mig, da den ærede Justitsminister er tilstede, at udtale, at det maa ansees for ønskeligt, om den ærede Minister vilde foretage Forandringer i den almindelige Bekjendtgjørelsesmaade, der vistnok er meget mangelfuld, ikke blot paa Landet, men i Almindelighed.

Da ellers Ingen begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslaget (see Tillæg A. Sp. 2159—60) fattes under Afstemning og vedtoges med 41 Stemmer mod 9.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilfikket Formanden i det andet Thing med Anmodning om der at forelægge det.

Man gif derefter til den følgende Sag paa Dagsordenen, som var: „Tredie Behand-